

Una de Kabretes que anaren al MORRO DE SA VACA i feren tantes passes que pareixia que els empaitava es bou...

Feia molts de dies que anàvem endarrer d'anar a veure sa Vaca però la meteorologia estava encaparrada a no deixar-nos ensumar-la.

Finalment només sis dels quinze que inicialment l'havíem de conquerir fórem els que ens disposarem a la batalla. Com que érem pocs i valents decidírem canviar la ruta per gaudir encara molt més d'aquets paratges.

En arribar a s'Olla el torrent ja ens avisa que no ens deixaria entrar amb olivetes i ens va regalar un "agradable" rentada de peus al seu gorg. De freda que era l'aigua a algunes kabretes ens recorregué un calfred que acabà de llevar-nos la son de les orelles.

Una vegada ben desperts ens férem amb el pas de s'Argamassa de manera tranquil·la i sortosament sense cap ensurt. Fou veritablement un privilegi guaitar damunt el torrent tot i estar pràcticament suspesos a la seva paret com una sargantana enamorada. En arribar al coll gaudírem també d'una espectacular vista damunt la desembocadura del torrent de Pareis, privilegi que en aquells moments fou només nostre i dels ocells.

Un cop superat el coll avançarem per un tiranyet minúscul, ben arrambats a la paret amb la visió del buit i el l'horitzó com a companys de camí. De ben segur que podeu imaginar la sensació de pau !

Una vegada arribats a terres més aèries anàrem progressant per una mar de càrritx fins arribar a la paret del Turmàs, puig que miràrem amb ulls de "ja t'arribarà la teva...".

Una vegada superat el Turmàs ja veiem el kul a la vaca !!!

Baixàrem fins al coll del Bancalet i d'allà, començàrem l'ascensió per arribar a la nostra fita: es morro desitjat !!

La sensació immensa, el mirador insuperable...

Després de gaudir-ne emprenguérem la davallada, el sol de cada vegada picava més i la veritat és que acabàrem aplaudint al Mestral que ens acaronava amb ganes de fer-se notar.

Una vegada tornats de nou al peu del Turmàs enfilarem l'esquena del torrent de Pareis per anar a trobar el camí de Carabiners: una vertadera joia !

I xino xano, admirant la costa que passa a passa ens pegava pels ulls (Cala es Tests, Morro des Capellans, Cala Porxo, Torre de Lluç...), arribàrem al Sementer dels Carabiners, a l'ombra del Puig Roig, i canvi de rumb !!!!

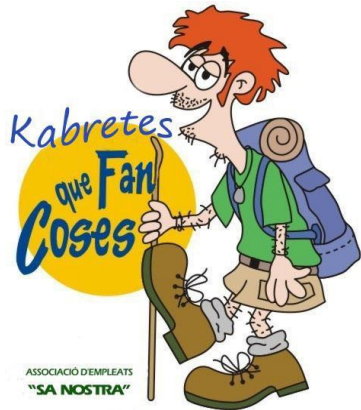
Per fer-ho, caminàrem fins a trobar el Pas de n'Ali o del Contraban, haguérem d'obrir bé els ulls perquè el camí no és gens evident, però poc a poc i bona lletra ens menjàrem també aquesta nova fita que acaba molt a prop de sa Cova de s'Al·lot Pelut.

Riallers ja ens trobarem dins el torrent i entre bot i grimpada arribàrem de nou a s'Olla i... sí, ens tornarem a llevar les sabates i sabeu aquella sensació de que els peus fan

fussuhhhhhsususuhhh !!! Quin gust !!!

I FINS SA PROPERA !!!

